

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

CRAZY HOSPITAL

Een blijspel in twee bedrijven

door

Wendy Stroobant

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr. 2463

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *CRAZY HOSPITAL* op te voeren moet de naam van auteur *Wendy Stroobant* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/063
ISBN 978-90-385-05923

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Wendy Stroobant
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(4 dames-6 heren)

SUZY : jonge en heel romantische verpleegster.

FRED DE ZAGER : bemoeizuchtige patiënt die aan hoofd en armen verbonden is als een mummie en nooit zijn bed uitkomt.

BERT VAN SNIK : ietwat onnozele patiënt die zich door Fred laat ophitsen en zo in ernstige moeilijkheden komt. Hij draagt een pruik.

DOKTER ERNEST ROTTENBOL : oudere, weinig aantrekkelijke arts die nogal op jonge vrouwen is gesteld. Hij loopt rond met een fles cognac en wordt in de loop van het stuk steeds meer dronken.

ZUSTER ZENOBIË : hoofdverpleegster, kwaadaardig, streng en onverbiddelijk, maar soms ook bijzonder passioneel.

WILLIE WONDER : beroemde en verwaande popster met wild, lang haar (ook een pruik).

ANNET RAKET : politieagente belast met de bewaking van Charlie.

CHARLIE DE ZUTTER, bijgenaamd DE DOOD : zich zeer verward gedragende psychopaat die al ontelbare moorden op zijn geweten heeft. Onguur uiterlijk.

MIRANDA : vriendin van agente Raket en hevige fan van Willie Wonder. Oppervlakkig en dweperig personage.

JACKY DE HAAI : gewetenloos en ondernemend paparazzo die pikante en sensationele foto's van Willie Wonder wil maken. Verkleed als dokter dringt hij het ziekenhuis binnen.

DE ROMAN : het doktersromannetje van Suzy is de rode draad door het verhaal. Telkens wanneer iemand leest, hoort men een prettige mannenstem die de hartstochtelijke passages op sensuele toon voorleest.

DECOR

Een kamer in het ziekenhuis. Zowel links als rechts is er een deur. Rechts vooraan staat een bureautje en een stoel. Links staat een bed en achteraan naast elkaar drie bedden, waarvan het eerste bezet is door Fred en het tweede door Bert. De twee andere bedden zijn vrij. Links in het decor is ook een bezemkast.

E E R S T E B E D R I J F

(Het is nacht. Suzy loop heen en weer in de ziekenzaal, geboeid een doktersromannetje lezend. Door middel van een band hoort men de tekst van het boekje.)

ROMAN : Wanneer dokter William Jefferson op de afdeling verscheen, ging Sara's hart luider bonzen. Telkens weer bracht zijn aantrekkelijke verschijning haar in de war. Smachtend keek ze naar zijn lange gespierde lichaam, zijn brede schouders, zijn smalle heupen. "Zuster Sara," fluisterde hij hees en keek haar met zijn diepblauwe ogen indringend aan. Haar knieën knikten. Ze kon geen woord uitbrengen. Het liefst wilde ze zijn sensuele mond kussen en met haar handen door zijn dikke, zwarte haardos woelen. Dokter William Jefferson had een sterk en mannelijk gezicht. Dokter Jefferson had alles wat een vrouw zich kon wensen. "Sara!" Hij stond nu heel dicht bij haar, trok haar in zijn armen. Sara viel bijna flauw toen zijn warme lippen de hare beroerden. *(Intussen is dokter Rottenbol opgekomen. Hij houdt zuster Suzy in de gaten. Plots staan ze recht tegenover elkaar, maar Suzy merkt dat niet op. Ze is volledig in beslag genomen door haar lectuur.)* "Ik hou van jou, Sara," zei hij en beet zachtjes in haar oor. "O, dokter Jefferson!" riep ze met overslaande stem uit. "Noem me toch William, m'n liefste, en vertel me dat je ook van me houdt!"

SUZY : *(verheerlijkt)* Jaja, dokter, ik hou van u!

ROTTENBOL : *(aangenaam verrast)* Suzy, wat vertel je me daar?!?

SUZY : *(geschrokken)* Ooooooh, dokter Rottenbol! *(laat romannetje vallen)*

ROTTENBOL : Noem me maar Ernest!

SUZY : Maar...maar ik...ik...u...

ROTTENBOL : Zeg maar niets, Suzy. Ik ben aangenaam verrast. Je houdt van mij, niet te geloven! *(neemt haar beide handen vast)* Al maanden hou ik je in de gaten, lieve Suzy. Je bent een bijzonder aantrekkelijk meisje. Je hebt zulke mooie ogen. Ik denk dat je...

SUZY : Maar u begrijpt het niet, dokter Rottenbol!

ROTTENBOL : Natuurlijk wel. Ik mag dan dertig jaar getrouwd zijn en vader van zes kinderen, maar ik ben niet afkerig van wat romantiek. Misschien ben ik niet zo'n jonge, knappe vent, maar ik heb iets wat die knapen mankeren: levenservaring. Een goede minnaar is als een kaas: belegen smaakt hij het beste! Geloof me, Suzy, onder deze borst schuilt een warmbloedig, passioneel hart! *(probeert haar dichter naar zich toe te trekken)*

SUZY : Dokter, u mag niet...

ROTTENBOL : *(pochend)* Ik bespeel het lichaam van een jonge vrouw als een kostbare viool. De hele Kamasoetra probeer ik op hen uit. Jonge vrouwen zijn verzet op Ernest Rottenbol! Suzy, lief kind, ik ben ook gek op jou! *(trekt haar naar de stoel en wil haar op zijn schoot trekken)*

SUZY : *(paniekerig)* Ik moet op de patiënten letten!

ROTTENBOL : Later, liefste, later. Laten we nu in onze passie verdrinken, laten we...*(knoopt haar schort los)*

SUZY : Wat doet u nu, dokter Rottenbol?!?

ROTTENBOL : Ik ben lekker ondeugend schatje!

SUZY : Straks ziet iemand ons, dokter! De patiënten, zij...

ROTTENBOL : Ach, geen paniek, Suzy. De patiënten slapen. Ze zijn toch allemaal volgepropt met kalmeermiddelen. Zo is de rust verzekerd. Voor hen, natuurlijk, niet voor ons, lieve Suzy. Jij en ik, wij zijn gemaakt voor elkaar.

(De witte schort valt op de grond. De dokter probeert Suzy te zoenen. Fred en Bert zitten intussen recht in bed en kijken met grote ogen toe. Suzy draagt wel een jurkje onder haar verpleegstersuniform.)

SUZY : Dokter, alstublieft!

ROTTENBOL : Suzy, mmmmm...

SUZY : Dit is verkeerd!

ROTTENBOL : Geen probleem. Mijn vrouw hoeft hier niets van te weten. Alleen onze hartstocht telt, onze alles verslindende passie! Als twee vurige minnaars zullen wij...

SUZY : Minnaars?!?

ROTTENBOL : Ja, minnaars, hier en nu!

SUZY : *(ontzet)* Dat is onmogelijk!

ROTTENBOL : *(enthousiast)* Alles is mogelijk! Niets is saaier dan de liefde bedrijven in een bed. We kunnen het hier op de vloer doen, in deze stoel, op het bureau, in de bezemkast...

(Op dat moment gaat de pieper van dokter Rottenbol en Suzy maakt van de gelegenheid gebruik om zich los te rukken.)

SUZY : U wordt opgeroepen, dokter Rottenbol!

ROTTENBOL : Shit!

SUZY : U moet snel weg!

ROTTENBOL : *(stampvoet van woede)* Shit, shit en nog eens shit!

SUZY : Snel, een patiënt in nood!

ROTTENBOL : Ik heb altijd pech!

SUZY : Een hartstilstand misschien, haast u, dokter Rottenbol!

ROTTENBOL : Altijd als het leuk begint te worden, komt iemand roet in het eten gooien. We moeten dit later nog eens overdoen, Suzy! Wat denk je van een uitstapje naar...

SUZY : Ga nu, dokter!

ROTTENBOL : Verdomde pech! *(Nadat ze de arts buiten heeft geduwd, laat Suzy zich op de stoel vallen)*

SUZY : Wat een ellende!

FRED : Zeg dat wel! Net nu het spannend werd, wordt de film onderbroken!

BERT : Ik wil die dokter wel vervangen!

SUZY : *(springt boos recht)* Hou jullie mond!

BERT : We zeggen toch niets verkeerd!

SUZY : *(gefrustreerd)* Ik zal ...ik...

FRED : Verpleegsters worden ook vaak verliefd op patiënten, beweren ze.

BERT : Is dat zo? Geweldig! Oooo Suzy!

SUZY : Wees niet zo familiair, meneer Van Snik!

FRED : Ik zal je lichaam bespelen als een viool, Suzy!

BERT : En ik ben een warmbloedig, passioneel minnaar! Zo hartstochtelijk als een bol
belegen kaas!

FRED : We kunnen het op de vloer doen, Suzy, op de stoel, in de bezemkast!

SUZY : Ach zwijg, mummie, kruip terug in je sarcofaag! (*beent razend de kamer uit*)

BERT : Wel wel, die is ook snel op haar teentjes getrapt, zeg!

FRED : Ben ik dan zo onaantrekkelijk, Bert?

BERT : Eerlijk gezegd, Fred, kan ik daar niet over oordelen, maar ik vind dat ikzelf er
best mag wezen!

FRED : Hahaha! Welja, precies Robert Redford!

BERT : Geef maar toe dat je stikjaloers op mijn uiterlijk bent, jongen.

FRED : Wat je maar wilt, Bert, wat je maar wilt.

BERT : Die dokter Rottenbol kan er wel wat van, he?

FRED : Ja, hahaha, in de bezemkast!

BERT : Dokter Ernest Rottenbol, hartstochtelijk minnaar! Hahaha!

FRED : Hahaha! Gespecialiseerd in violen!

BERT : Hahaha! Violen!

FRED : Hahaha!

BERT : Hahaha!

FRED : (*plots ernstig*) Ik vind het eigenlijk niet zo'n beste grap.

BERT : Ik ook niet.

FRED : Hahahaha!

BERT : Hahahaha!

FRED : He, zwijg even, ik hoor iets!

BERT : Hahahaha!

FRED : Hou toch je mond, man! (*stemmen op de gang*)

BERT : Het is zuster Zenobie!

FRED : Zenobie!

BERT : Liggen!

(Prompt laten Fred en Bert zich in de kussens vallen en doen alsof ze slapen. Zuster Zenobie en dokter Rottenbol komen binnen met een rolstoel met daarin een bewusteloze Willie Wonder. Zij plaatsen een scherm tussen Fred en Bert en de nieuwe patiënt.)

ROTTENBOL : U moet goed op hem letten, zuster Zenobie. Hij is een bijzonder geval.

ZENOBIE : Dat komt voor elkaar, dokter Rottenbol, ik ken mijn vak.

ROTTENBOL : Daar twijfel ik geen moment aan, zuster Zenobie. Maar vergeet niet dat de anderen hem niet mogen zien.

ZENOBIE : Geen probleem. De andere patiënten houden zich wel koest, dat beloof ik u.

ROTTENBOL : Jammer dat er geen privé kamer meer vrij is. Onze man zal hier dus voorlopig moeten blijven. Het is natuurlijk geen ideale toestand, vooral niet in zijn positie.

ZENOBIE : *(ze leggen hem in bed)* Niemand zal hem lastigvallen.

ROTTENBOL : Zolang geen mens weet dat hij hier is, zijn we gerust, maar als eenmaal de kranten lont ruiken, is hij niet meer veilig. Dan wordt dit hele ziekenhuis onder de voet gelopen, let op mijn woorden! Hoe kunnen wij beletten dat de andere patiënten zich met hem gaan bemoeien, zuster?

ZENOBIE : Die durven hun bed niet uit, dokter, neem dat van me aan!

ROTTENBOL : Fijn. Waar is zuster Suzy trouwens?

ZENOBIE : Ik heb geen idee. Op dat meisje kan je ook nooit rekenen. Altijd met haar neus in flutromannetjes!

ROTTENBOL : *(dromerig)* Ja, het is een romantische ziel!

ZENOBIE : *(misprijzend)* Precies, Suzy is een kip zonder kop.

ROTTENBOL : Daar ben ik niet mee akkoord. Ik vind dat Suzy een goede smaak heeft, een héél goede smaak! Goedenacht, zuster! *(gaat af)*

ZENOBIE : Goedenacht, dokter Rottenbol! *(gaat nog even naar haar patiënten kijken en buigt zich over Fred)* Die kerels slapen vast. *(al pratend trekt ze hier en daar wat lakens recht, raapt de schort van Suzy op en hangt hem netjes over de stoel)* Die Suzy! Een echte sloddervos. Een verpleegster van niks! Geen orde,

geen tucht, geen zin voor verantwoordelijkheid. Altijd met haar hoofd in de wolken. Wat ligt daar? (*raapt romannetje op*) Natuurlijk! Suzy heeft alweer de regels van het ziekenhuis overtreden. Tijdens de dienst is het niet toegestaan te lezen. Wat vindt dat dwaze kind nu aan doktersromannetjes? Ikzelf zou me nooit verlagen dergelijke rommel te lezen!

(*Ze bladert hoofdschuddend door het romannetje, begint te lezen en trekt grote ogen. Ze is geschokt en tegelijkertijd mateloos opgewonden. Intussen hoort men de stem op de band.*)

ROMAN : “O William!” kreunde Sara toen dokter William Jefferson haar wild en hartstochtelijk op het bed gooide. Haar hart klopte hevig toen ze naar zijn prachtig gespierde lichaam keek. Hij droeg slechts een minuscuul, donker slipje en toen hij ook dat behendig uittrok, raakte ze door het dolle heen. “Sara, lieveling!” De jonge arts kon zich niet meer bedwingen en rukte zijn smachtende geliefde de kleren van het lijf.

ZENOBIE : Oooooooh! (*geschokt gooit ze het boekje weg*) Afschuwelijk! Schandalig! Pornoliteratuur! Ik zal Suzy eens stevig aanpakken. Jammer genoeg is ze zo geliefd bij de dokters. Ik begrijp echt niet waarom. (*gaat op een stoel naast Willie Wonder zitten, gescheiden van de anderen door het scherm*) Nu ja, er is wellicht niets meer aan te doen, de jeugd is om zeep. En wat dan te denken van deze patiënt? Steenrijk en populair. (*geeuwt*) Mmmm, wakker blijven, Zenobie. (*geeuwt en dommelt in, snurkt lichtjes, Fred en Bert gaan rechtzitten*)

FRED : Zuster Zenobie slaapt, Bert.

BERT : Dat heb ik gehoord. Zeg, wie zou die nieuwe patiënt zijn?

FRED : Geen idee. Blijkbaar is hij een erg belangrijke kerel.

BERT : Steenrijk en populair. De eerste minister?

FRED : Die is niet populair.

BERT : Waarom ga je geen kijkje nemen, Fred?

FRED : Ik? Je bent niet goed wijs. Ik mag mijn bed niet uit.

BERT : Ik ook niet.

FRED : Waarom eigenlijk niet? Wat mankeert jou?

BERT : Och, ik heb het aan mijn rug.

FRED : Niks ernstig dus. Ga jij maar kijken wie onze nieuwe collega is.

BERT : Okee. *(kruipt uit bed en strekt omstandig de benen)*

FRED : Schiet toch op, man! Straks wordt Zenobie wakker. Dat zal je beste dag niet zijn.

BERT : Nacht zul je bedoelen. He, hier ligt dat boekje van Suzy. Even kijken.

FRED : Ik ook, ik ook!

BERT : Pff, er staan niet eens foto's in!

FRED : Lees dan iets voor.

BERT : Mmmmm.

FRED : Komaan, wat staat erin?

BERT : Niks bijzonders.

(terwijl Bert leest hoort men de romanstem op de achtergrond)

ROMAN : Het was een misverstand, maar William wilde niet naar haar luisteren. “Ik kan het uitleggen!” riep ze vertwijfeld uit, maar hij was verblind door woede. “Je hebt me bedrogen met je gynaecoloog!” schreeuwde hij woest. “Nee, William, het is niet wat je denkt!” hilde Sara. William beende naar buiten. “William!” riep ze. Hij keek nog eens om en zei koeltjes: “Noem me vanaf nu maar dokter Jefferson.”

FRED : Wel, kan je er nog wat van leren?

BERT : *(gooit boekje neer)* Niks bijzonders, Fred, echt saaie kost.

FRED : Ik dacht dat het pornoliteratuur was!

BERT : Naar de normen van Zenobie dan.

FRED : Ga nu eens kijken wie die rijke onbekende is!

ZENOBIE : Mmmmmm.

FRED : Verdorie, Zenobie wordt wakker!

BERT : Sssst!

FRED : Ze snurkt niet meer!

BERT : Sssst!

FRED : Klim gauw terug in bed.

BERT : *(Zenobie snurkt opnieuw)* Ze is nog steeds in dromenland. Ze droomt over dokter Jefferson.

FRED : Wie is dat?

BERT : Die ken jij toch niet. Hier hangt de schort van zuster Suzy. *(onverstoorbaar hangt Bert de schort rond een omgekeerde bezem)*

FRED : Wat doe je nu? Laat dat toch liggen! Kijk wie die man is en kruip terug in bed voor Zenobie je betrapt!

BERT : *(tegen de aangeklede borstel)* O zuster Suzy, kus mij!

FRED : Je bent gek, man.

BERT : *(met getuiste lippen)* Suzy, Suzy, mmmm, kiss me, Suzy. *(maakt enkele frivole danspasjes)*

FRED : Ssssst!

BERT : O, beautiful lady, I love you!

FRED : Is dat wel goed voor je rug?

BERT : Ik heb me nog nooit zo fit gevoeld! *(tot de bezem)* Heb ik je niet al eens eerder ontmoet? Neen? Werkelijk niet? Zijn wij dan volslagen vreemden? Strangers in de night? *(zingt)* Strangers in the night, popopopom!

FRED : Doe niet zo belachelijk!

BERT : Is dit te klef? Hoor je liever iets pittigers?

FRED : Ik wil dat je gaat kijken wie die onbekende is.

BERT : Eerst nog een dansje met deze charmante dame. Een tango misschien, mylady?

(Er weerklinkt tangomuziek. Bert improviseert met bezem "Suzy" een tango. Halverwege stopt de muziek want Bert blijft na een ingewikkelde dansfiguur gebogen staan bij het bureau.)

FRED : Wat is er?

BERT : *(kreunt zacht)* Aaaaah, mijn rug!

FRED : Stel je niet zo aan. Als je een tango kan dansen, zal je rug wel okee zijn.

BERT : *(staat nog steeds krom)* Aaaaaaah!

FRED : Je maakt zuster Zenobie nog wakker met dat gekreun. Ze zal je levend villen wanneer ze merkt dat je je bed verlaten hebt!

BERT : Oeioeioei!

FRED : Wie zou die kerel toch zijn? Michael Jackson?

BERT : Neen, Elvis Presley. Zou je me niet liever helpen, Fred?

FRED : Je weet best dat ik niet uit bed kan.

BERT : Vriendschap en mededogen bestaan niet meer. Aiai!

ZENOBIE : Mmmmmm. Oei, ik was even ingedommeld! *(geeuwt en rekt zich uit, Bert verbergt zich achter het bureau, Fred doet alsof hij slaapt)* Ik zal maar eens kijken hoe het met de anderen is gesteld. Niet te geloven! Patiënt Van Snik is weg. Waar kan hij naartoe zijn? *(kijkt onder en rond het bed)* Hij is niet uit bed gevallen. Wat zullen we nu meemaken? Hij is vast ontsnapt omdat hij de schrik te pakken kreeg. Dokter Rottenbol moet hem morgen opereren. Ik ga gauw informeren of niemand hem gezien heeft. Ver weg kan hij niet zijn. *(Zenobie af en Fred weer recht)*

FRED : Je staat er niet goed voor, Bert!

BERT : Dat vervloekte mens toch. Ze terroriseert de hele afdeling. Ik heb er genoeg van. We laten ons niet meer doen!

FRED : Neen ?

BERT : Beslist niet. Het moet maar eens gedaan zijn met die onderdrukking. Laat zuster Zenobie maar iemand anders zoeken om dictatortje over te spelen!

FRED : Ik heb de indruk dat je je al heel wat beter voelt.

BERT : Ik voel me prima, misschien kan ik nog even de lambada dansen!

FRED : Dat raad ik je sterk af, maar het is natuurlijk je eigen zaak. Klim maar gauw terug in bed voor Zenobie terugkomt.

BERT : Ben je bang? Hahahaha! Ik zei toch dat het uit was met de tirannie van Zenobie! Wees niet zo'n zwakkeling, beste Fred! Verzet je! Weg met Zenobie! Alle macht aan de patiënten!

FRED : Wij hebben hier niets in de pap te brokkelen!

BERT : Patiënten aller landen, verenigt u! We trekken ten strijde tegen de Zenobies,

tegen de Rottenbollen van deze wereld!

FRED : Wie zal dan je rug opereren?

BERT : Zuster Suzy zal mij masseren. We hebben geen dokters meer nodig. Weg met die kwakzalvers!

(Intussen is de onbekende patiënt wakker geworden van Berts geschreeuw en zit nu rechtop in bed.)

WILLIE : *(zwak)* Wat is hier aan de hand?

BERT : Opstand!

FRED : Zwijg eens, ik hoorde net die onbekende kerel!

BERT : Ik hoor niets.

FRED : Jij hoort alleen jezelf.

WILLIE : *(strompelt moeizaam uit bed en zegt klagend)* Waarom maken jullie toch zo'n lawaai? Dit lijkt hier wel een gekkenhuis. Hoe moet een mens hier tot rust komen? *(tegen Fred)* Waarom gaap jij mij zo stomzinnig aan? Ik weet dat ik er niet goed uitzie. Ik heb net een overdosis gehad en wat dan nog?

FRED : *(verbluft)* Maar dat is...u bent...

BERT : Hij heeft gelijk, Fred, gaap die man toch niet zo aan!

FRED : Maar zie je niet wie dit is?

BERT : Hij komt me bekend voor, maar ik zou niet weten...

FRED : Het is Willie Wonder!

BERT : Willie Wonder?

FRED : Ja, Willie Wonder, de zanger, de filmster! De man van de miljoenen cd-verkoop! Het idool van de halve mensheid!

BERT : Niet te geloven!

FRED : Willie Wonder!

WILLIE : Neen, ik ben Willie Wonder niet. Ik lijk er alleen maar op. En laat me nu met rust. Als jullie zo verder blijven schreeuwen, krijg ik weer een tros paparazzi achter me aan.

BERT : Paparazzi? Als u slechts een dubbelganger bent van Willie Wonder zouden de

journalisten u niet achtervolgen. Fred, hij is het werkelijk!

FRED : Natuurlijk is hij het. Mijn dochter heeft zijn levensgroot portret boven haar bed gehangen. Ze is gek op Willie Wonder. Overal in huis hangen foto's van hem. In de woonkamer, in de keuken en zelfs op het toilet. Wanneer je gaat zitten, kijk je recht in zijn gezicht. Ik zou hem uit duizenden herkennen.

WILLIE : Goed dan, maar heb ik dan geen recht op een beetje privacy?

BERT : Natuurlijk. Krijg ik een handtekening?

FRED : En ik?

WILLIE : Rot op, ik wil slapen!

BERT : Al goed, al goed.

FRED : Neen, het is niet goed. Besef je wel, Van Snik, dat dit een unieke kans is?
Alles wat Willie Wonder aanraakt is goud waard!

BERT : Wat bedoel je daarmee?

FRED : Lees jij dan nooit de roddelblaadjes? Weet jij dan niet dat onlangs de schoenen en de paraplu van Willie Wonder voor miljoenen zijn geveild?

BERT : Miljoenen?

WILLIE : Dat was voor een goed doel.

FRED : Als een paraplu al miljoenen waard is, wat dan te denken van de pyjama die Willie Wonder gedragen heeft!

BERT : Zijn kamerjas! De lakens van zijn bed!

FRED : Zijn ondergoed!

WILLIE : Gaat het nog? Ik ben hier incognito.

FRED : Daar lig ik niet van wakker. Bert, ruk hem de kleren van het lijf!

BERT : Wat zeg je?

FRED : Trek zijn kleren uit! Ze zijn miljoenen waard! We zijn rijk!

WILLIE : Als je dat maar laat! Zuster, zuster!

FRED : Val aan, val aan!

BERT : Maar ik ...

FRED : Actie! Je wilde toch alle macht aan de patiënten? Wel, hier is je kans! Zijn onderbroek verkopen we voor 10 miljoen. Rijke vrouwelijke fans hebben dat er wel voor over.

WILLIE : Zuster! Dokter!

(Bert werpt zich op Willie die zich nogal zwak verdedigt. Plots krijgt de zanger een soort aanval en stort in elkaar. Bert laat hem verschrikt los. Willie beweegt niet meer.)

FRED : Wat krijgt hij nu?

BERT : Lieve hemel, ik denk dat hij zich niet al te best voelt! *(slaat voorzichtig op de wangen van de zanger)* Heho, meneer Wonder, alles kits? U bent zo bleekjes? *(voelt hartslag)* Fred, ik hoor zijn hart niet! Ik denk... ik denk dat hij dood is!

FRED : Dat meen je niet!

BERT : Toch wel! Hij ademt niet meer.

FRED : Mond-op-mondbeademing!

BERT : Jakkas!

FRED : Niet zeuren. Zijn fans zouden een gat in de lucht springen als ze die kans kregen.

BERT : Hij is er geweest!

FRED : Ik bel de zuster.

BERT : Geen sprake van!

FRED : Waarom niet? Zuster Zenobie zal heus niet op je letten wanneer ze Willie Wonder dood aantreft.

BERT : O neen? Daar ben ik niet erg van overtuigd. Wij hebben hem vermoord, Fred, wij!

FRED : Spreek voor jezelf, makker, ik heb hem met geen vinger aangeraakt!

BERT : Maar jij hebt mij opgehitst! Jij bent minstens even schuldig!

FRED : Dan hebben we een probleem.

BERT : Een héél groot probleem! Een reusachtig probleem!

FRED : Dat lossen we wel op. Sleep hem terug naar zijn bed. Dan lijkt het of hij daar gestorven is. Wij hebben zagezegd niets opgemerkt. Vooruit dan!

BERT : Ik ben wel een rugpatiënt, weet je nog wel?

FRED : Doe een beetje moeite.

BERT : Jij hebt makkelijk praten!

FRED : Ik kan mijn bed niet uit.

BERT : Dat weten we intussen wel. Mmmmpf, die is zwaar, zeg. *(probeert Willie in bed te hijsen, maar dat lukt niet)* Dat lukt me nooit!

FRED : In nood heeft men dubbele kracht. Heb je nooit gehoord van die vrouw die een vrachtwagen optilde toen haar kind eronder lag?

BERT : Dit is geen vrachtwagen.

FRED : Als zo'n vrouw een vrachtwagen kan optillen, kan jij toch zo'n miezerig mannetje in bed hijsen. Denk eraan, in nood heeft men dubbele kracht!

BERT : Dat geldt dan ook voor jou. Als je mij niet komt helpen, zal ik de politie vertellen dat jij de aanstichter van de moord bent! *(rukt per ongeluk Willies pruik af)* Alle mensen, wat is dit?

FRED : Een pruik! Willie Wonder draagt een pruik! Beeld je eens in voor hoeveel geld we zijn pruik zouden kunnen verkopen?

BERT : Daar wil ik niets meer over horen. Die arme drommel is dood door jouw schuld en nu wil je hem nog zijn laatste stukje trots ontnemen!

FRED : Hij voelt er toch niets meer van!

BERT : Vergeet niet dat iedereen dan weet dat wij iets met zijn dood te maken hebben! *(zet de pruik terug op Willies hoofd)*

FRED : Er komt iemand aan!

BERT : O neen! Wat nu? Wacht, ik krijg hem misschien wel in deze stoel.

(Bert hijst Willie in de stoel bij het bureau. Hij raapt het romannetje op en legt het in Willies handen. Zo lijkt het alsof die net heeft zitten lezen en nu slaapt. Snel wil Bert naar zijn bed rennen, maar hij is te laat. Daarom doet hij net alsof hij slaapwandelt wanneer Zenobie, Rottenbol en Suzy binnenkomen. Suzy duwt een rolstoel. Daarin zit de gewonde Charlie de Dood. Fred doet alsof hij slaapt.)

ZENOBIE : Wel, heb je ooit? Waarom loopt u rond, meneer Van Snik?

ROTTENBOL : Hij slaapwandelt, geloof ik. Hij moet in bed blijven. Zijn rug is in

bijzonder slechte staat.

ZENOBIE : Laat dat maar aan mij over. Wakker worden, meneer Van Snik.

ROTTENBOL : Rustig, rustig, zuster Zenobie. U mag hem niet wakker maken. Dat kan heel gevaarlijk zijn. Stel dat hij schrikt en een verkeerde beweging maakt, dat zou rampzalig zijn voor zijn rug. Het heeft trouwens geen enkel nut om hem aan te spreken. Hij zou niet begrijpen wat u zegt, want hij verkeert in een diepe trance.

ZENOBIE : Diepe trance? Kletskoek, hij doet alsof. Ik ken dat soort. In je bed, meneer Van Snik!

ROTTENBOL : Als hij u gehoorzaamt, dan weten we dat hij doet alsof. *(Bert loopt ongemerkt de kamer uit)*

SUZY : Dokter Rottenbol, kijk daar!

ZENOBIE : Staar niet zo onbeleefd naar de patiënten, Suzy. Dat is die engerd. Hij is uit bed gekomen. Ik zal...

ROTTENBOL : *(houdt haar tegen)* Neen, hij slaapt. Laat hem rustig zitten.

SUZY : *(verrukt)* Maar dat is Willie Wonder! Wil-lie Won-der! Waarom heeft niemand mij verteld dat hij hier was opgenomen?

ROTTENBOL : Hij is hier incognito. Alle privé kamers waren bezet. Niemand mag er iets van weten, Suzy, ik reken op je discretie.

SUZY : O, wat is hij knap!

ROTTENBOL : *(geërgerd)* Uiterlijk is ook niet alles, beste Suzy.

ZENOBIE : Hij ziet er belabberd uit.

ROTTENBOL : Wat wil je na een overdosis.

SUZY : Een overdosis? Hoe romantisch!

ZENOBIE : Romantisch? Je weet niet wat je zegt, dom kind. Drugs zijn verderfelijk. Kijk, hij leest ook al van die vieze boekjes. Geen wonder dat hij op het slechte pad is geraakt!

ROTTENBOL : He, de slaapwandelaar is verdwenen! *(Holt naar buiten. Intussen rolt Charlie langs de andere kant naar buiten)*

ZENOBIE : He jij daar! Terugkomen, zeg ik!